

Kırık Kalpler Sokağı

– Őükran Aydoğan · 04 Aralık 2010

KIRIK KAPLER SOKAĐI

Günlerden bir gündü, hangi gündü?
Kırık kalpler sokağına yolum düştü;
Yanıma bir kaç hatıra almıştım,
Ne kadar yürüdüm, bilmiyorum,
Bir meczup buldum, elleri kan,
Sızıyor yaraları deva olmamış zaman;

Sordum, kimler var burada?
Dedi 'ah hiç sorma',
Öyle bir kıyamet ki burası,
Dinmez hiç bir yüreğin ağrısı.

Őu karşıdaki gelin, kızı zorla vermişler,
İstememiş ağlamış, yalvarmış,
Yapmayın yok gönlüm onda',
Gülmüş birisi, 'iznini aldık mı ya',
'Al çeyizini, çaputunu',
'Güle güle tut kocanın elini',
'Ařk meřk te neymiř, unut baba evini';
İşte bu sebepten kırıkmiş kalbi,
Onarmak mümkün mü, bilemeyiz,
Ama sıraya aldık hele onarmayı deneriz.

Bak řimdi řu beyaz saçlı gence,
Onun hikâyesi daha acı bence,
Yaşadıkça çalışmış çabalaşmış
İki lokma ekmek için,
Azla yetinmiř helaldir diye;
Ama bilmemiř deđerini kimse,
Haydi git oradan aptal,
Haramdan kaçarsın ama adın hammal;
Nasıl kırılmasın kalbi garibin,
Bileđinin hakkı deđil mi emeđi yiđidin?

Ŗu al yemenili kadına soralım,
Onun kalbindeki kırığa bakalım,
Ne çok sevmiŖ evlatlarını,
Feda etmiŖ onlar için
Ömrünün en güzel yıllarını,
Gün olmuŖ büyümüŖ bebeleri oğul, kız,
Ama kalmıŖ ana kadın yalnız;
DememiŖler 'anne nedir ihtiyacın',
Tek tek dökülürken son yaprağı ağacın,
İŖimiz zor, bu kırığı kolay onaramayız,
Ana yüreğı sırçadır, nasıl yaparız?

Bak, Ŗu efendi öğretmenmiŖ,
İlim elinde fenermiŖ,
AydınlanırmıŖ gittiğı yol,
Onda erdem, onda ilim bol;
OkŖamıŖ saçlarını çocuklarının,
DoldurmuŖ yüreklerine sevgi, bilgi,
Kalbi merhamet tarlasıymıŖ,
Ektiğı tohumlar yarınlara mirasıymıŖ;
KırılmıŖ, incinmiŖ bir yerde,
Cahil kiŖide edep, hayâ nerde?
VermemiŖ hakkı olan karŖılığı,
Geçim derdine düŖmüŖ, eŖelemiŖ kaygıyı.

Kırık kalpler sokağında dolaŖtım,
Baktım tüm gönüller paramparça,
Elimde bir yamalı bohça,
İçinde ileler ekiler,
Yeter mi acaba bunca yaraya merhemler?
İimde bir hüznü kaçtım, duramadım orada,
Bıraktım yüreğimi kırık kalpler sokağında...

Ŗ.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)